Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

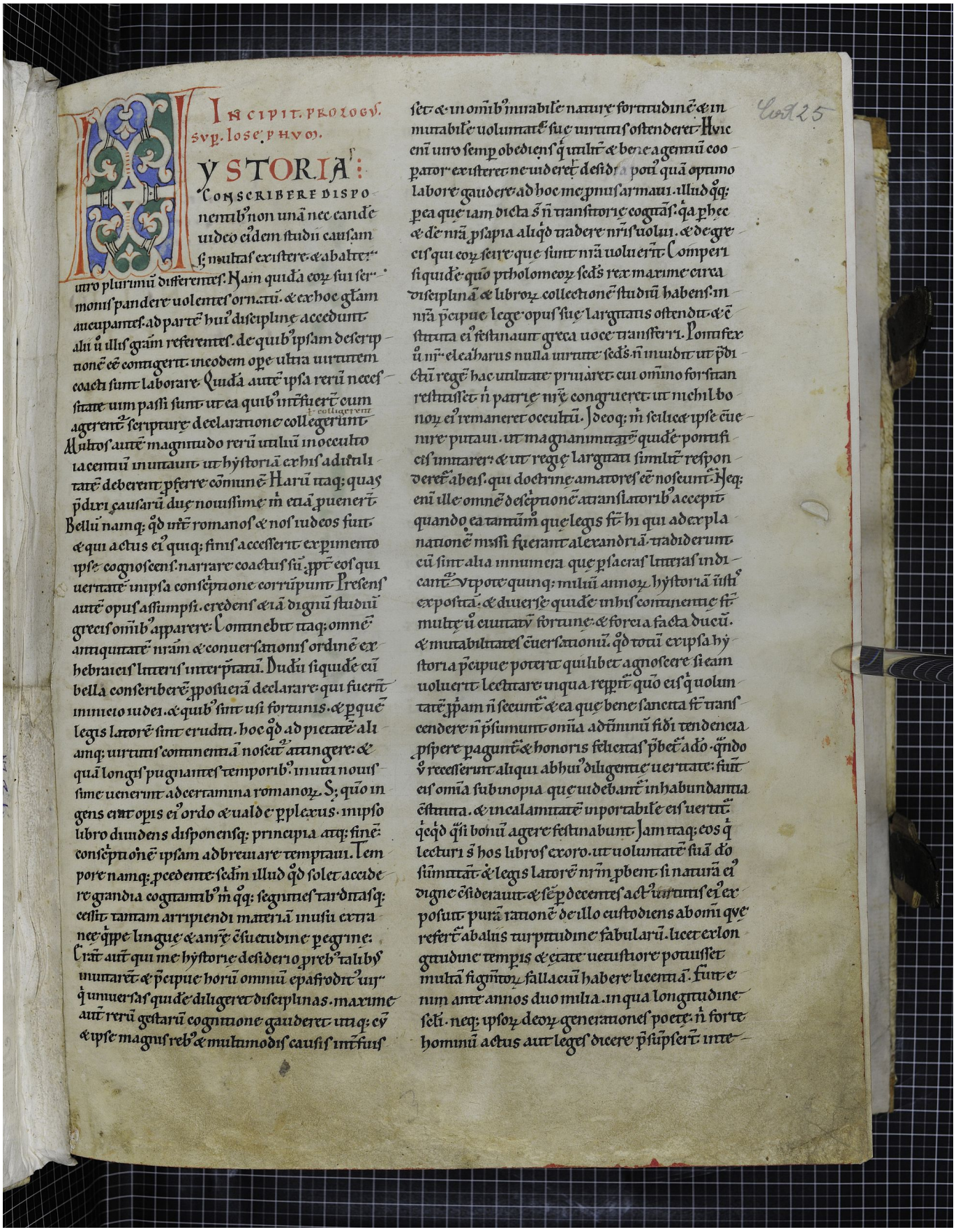

INCIPIT PROLOGUS SUP. IOSEPHUM.

HYSTORIAM CONSCRIBERE DISPONENTIBUS NON UNA NEC CANDE UIDEO EIDEM STUDII CAUSAM ET MULTAS EXISTERE ET ABALTERUTRO PLURIMUM DIFFERENTES. Nam quidam eorum sui sermonis pandere uolentes ornatum et ex hoc gratiam aucupantes ad partem huius disciplinae accedunt alii uero ullis gratiam referentes de quibus ipsam descriptionem et congerunt in eodem opere ultra uirtutem coacti sunt laborare. Quidam autem ipsa rerum necessitate uim passi sunt ut ea quibus interfuerunt cum agerent scripturae declarationem collegerunt. Alios autem magnitudo rerum utilium in occulto latentium inuitauit ut historiam erbis adiutaliter deberent proferre communem. Harum itaque quas praediri causarum duae nouissime in etiam pueneruntBellum namque quod inter romanos et nos iudeos fuit et qui actus ei quique finis accesserit experimento ipse cognoscens narrare coactus sum. propter eos qui uentitate in ipsa consecutione corrupunt. Presens autem opus assumpsi. credens et iam dignum studium grecis omnibus apparere. Commendebat itaque omnem antiquitatem nostram et conuersationis ordinem ex hebraicis litteris interpretatum. Dudum siquidem eum bella conscribere proposuerant declarare qui fuerunt in numero iudei. et quibus sint usi fortunis. et quae legis latores sint eruditi. hoc quod ad pietatem aliam quae uirtutis commentum nosset attingere. et quam longis pugnantes temporibus in uiri nouissime uenerunt ad certamina romanorum. Sed quo ingens earum opus ei ordo et ualdee applexus in ipso libro diuidens disponensque principia atque finem consecutionem ipsam ad breuiare temptauit. Tempore namque precedente sedin illud quod solet accidere grandia cognitumbin quoque segnines tardatasque cessit tantam arripiendi materiam in usu extraneae quipe linguae et ansae elucidine peregrine. Erat autem qui me historiae desiderio preb talibus inuitaret et praecipue horum omnium epafroditus uir quae uniuersas quidem diligeret disciplinas. maxime autem rerum gestarum cognitione gauderet utique ei et ipse magnus rebus et multimodis causis interfuisset et in omnibus mirabile naturae fortitudinem et immutabile uoluntatem suae uirtutis ostenderet. Huic enim uiro semper obediens quantum et bene agentium cooperator existeret ne uideretur desidia porro quam optimo labore gaudere ad hoc me pnusarmauit. illud quoque pea quae iam dicta sunt transitoriae cognitas. quae phecedere mea psapia aliquod tradere nostris uoluit. et de greecis qui eorum seire que sunt nam uoluerint. Compertiquidem quo ptholomeoy sedis rex maxime circa disciplinam et librorum collectionem studium habens in nam praecipue lege opus suae largitatis ostendit et estuta ei festinauit greca uoce transferri. Pomifer uero mihi eleaharus nulla uirtute sedis non iuuidit ut praedictum regem hac utilitate priuaret cui omino fortitan restituisset in patriae mae congueret ut michi bonorum ei remaneret occultum. Idcoque in felicae ipse euenire putauit. ut magnanimitatem quidem pontificis imitarer. et ut regiae largitatis simulter respondere abeis. qui doctrinae amatores et nosceuntur. Neque enim ille omnem deseptionem atranslatoribus accepit quando ea tantum quae legis sunt hi qui ad explanationem missi fuerant alexandriam tradiderunt cum sint alia innumera quae psacras litteras indicantur. Vtpote quinque milium annorum historiam iusti exposita. et diuerse quidem in his continentur sunt multae uero eiuitatum fortunae. et forcia facta ducum. et mutabilitates euersationum. quod totum ex ipsa historia praecipue poterit quilibet agnoscere si eam uoluerit lectitare unqua reppitur quo eis quolumtatem ppam non secunt et ea quae bene sancta sunt transcendere non psumunt omnia adunum fidi tendencia psperet pagunt et honoris felicitas pbet adeo. quando ueo recesserunt aliqui abhuius diligentiae uertitate. fuit eis omia subinopia quae uidebant inhabundantia estuta. et incalamitate inportabile eis uertitur. quodque qui bonum agere festinabunt. Iam itaque eos quilecturi sunt hos libros exoro. ut uoluntatem suam domumtat et legis latorem nostrum pbent si naturam eidigne esiderant et sed pdecentes actuum uirtutis eiexposuit puram rationem de illo custodiens abomi quae refert abalus turpitudine fabularum. licet erlongitudine temptis et etate uetustiore potuisset multam figmentorum fallaciam habere licentiam. fuit enim ante annos duo milia. in qua longitudine seli. neque ipsorum deorum generationes poetae non forte hominum actus aut leges dicere psumpserit inter-